

Drunk

Regie: Thomas Vinterberg | **scenario:** Tobias Lindholm, Thomas Vinterberg | **cast:** Mads Mikkelsen, Magnus Millang, Thomas Bo Larsen, Lars Ranthe, Maria Bonnevie | **Denemarken, 2020** | **Deens gesproken, Nederlands en Frans ondertiteld** | **duur:** 1u55'

Martin en drie van zijn vrienden werken op dezelfde middelbare school als wat uitgebluste leraren. Op een avond besluiten ze om een theorie uit te testen die beweert dat een lichte bedwelming door een constant alcoholpromille in het bloed, de geest verruimt, zorgen vermindert en de creativiteit vergroot. De eerste resultaten zijn positief: hun lessen en hun resultaten verbeteren en de groep voelt zich weer levend! Maar dan worden er grenzen overschreden.

'Drunk' is de twaalfde langspeler van Thomas Vinterberg, die zich met 'Festen' en 'Jagten' al een krak toonde in het schetsen van groepsdynamieken. Het resultaat is een luidruchtige én ontvullende tragikomedie over hoe mannen omgaan (of niet omgaan) met ouder worden. Het is tevens een intrigerende en vinnig geregisseerde studie over de effecten van de drankcultuur op het dagelijkse leven. Winston Churchills bekende boutade dat hij meer aan alcohol te danken dan alcohol van hem genomen heeft, wordt hier op intense wijze in vraag gesteld.

Met 'Drunk' keert Vinterberg grotendeels terug naar de ploeg waarmee hij het fenomenale 'Jagten' maakte. Toen sleepten ze een Oscarnominatie in de wacht, deze keer mochten ze het beeldje voor Beste Buitenlandse Film ook effectief mee naar huis nemen.

BINNENKORT

The Father
di 24.08.21 – 18u (extra)
+ 20u30 (volzet)

Minari
di 31.08.21 – 20u30

Promising young woman
di 7.09.21 – 20u30

The Mauritanian
di 14.09.21 – 20u30

The Mole Agent
ma 20.09.21 – 20u30

Falling
di 21.09.21 – 20u30

Le Sorelle Macaluso
di 28.09.21 – 20u30

True Mothers
di 5.10.21 – 20u30

Nomadland
di 12.10.21 – 20u30

The man who sold his skin
di 19.10.21 – 20u30

Future Shocked
ma 25.10.21 – 20u30

Playlist
di 26.10.21 – 20u30

www.ccstrombeek.be/film

Waarom hij een film aan alcohol wilde wijden? “Het begon met een fascinatie voor de rol van drank in de wereldgeschiedenis”, vertelt Vinterberg. “Er zijn zo veel grootse dingen verwezenlijkt door dronken mensen. De boeken van Hemingway, of de exploten van Churchill! Was hij bezopen toen hij de beslissing nam om duizenden burgers in vissersbootjes naar Duinkerke te sturen? De kans is groot, want hij dronk al bij zijn ontbijt. Ik vond het interessant om dat te beseffen. Maar ook in onze eigen levens speelt alcohol een belangrijke rol. Voeren we niet allemaal interessantere, meer gedurfde gesprekken na twee glazen wijn? En stel jezelf ook eens de vraag: hoeveel koppels ken ik die mekaar nuchter hebben ontmoet? Veel zullen het er niet zijn. (lacht) En tegelijk kun je ook aan alcohol doodgaan, en spatten heel wat gezinnen uiteen door drankverslaving. Die dualiteit heb ik altijd interessant gevonden.”

Het onderwerp hield Vinterberg al een hele tijd in de ban, maar de concrete uitwerking ervan verliep moeizaam. Pas toen zijn vaste monteur met een provocerende theorie van de Noorse psychiater Finn Skårderud op de proppen kwam, wist Vinterberg wat hij precies wilde vertellen. De mens, zo stelt Skårderud, wordt geboren met 0,5 promille alcohol te weinig in zijn bloed – het equivalent van een à twee glazen wijn –, en zou dus veel beter functioneren als hij de hele dag door lichtjes tipsy rondloopt. In *Drunk* testen een uitgebluste leraar geschiedenis en drie collega’s de theorie uit. Op een geanimeerde vergadering stellen ze een rigoureuze methodologie op voor hun “onderzoek”.

Die jongensachtige experimenteerdrijf doet terugdenken aan Vinterbergs begindagen, toen hij samen met zijn Deense collega Lars von Trier de radicale ‘Dogma 95’-beweging oprichtte: samen wilden ze cinema bevrijden van esthetiserende trucjes. Hij lacht wanneer we hem bovenstaande vergelijking voorleggen: “Je hebt gelijk, we hebben Dogma opgericht vanuit een gelijkaardig collectief enthousiasme. Ik ben altijd aangehouden geweest tot groepsdynamieken. Prachtig vind ik het, wanneer mensen hand in hand het onmogelijke willen verwezenlijken. Als er gevaar is, als er iets op het spel staat, maar je zit er samen in: dat is voor mij de ultieme solidariteit. Dat heeft ook met mijn jeugd te maken: ik ben opgegroeid in een commune, tussen de naakte hippies. (lacht) Tot mijn twintigste was ik nooit een moment alleen.”

Ook experimenteren met alcohol is Vinterberg niet vreemd: “Op de set drink ik nooit, maar toen ik het scenario van *Jagten* schreef, zat ik wel voortdurend aan de cognac. Ik was niet dronken, maar ook niet nuchter. Het was geweldig, ik schreef zonder omkijken. Ik kan

het alleen maar aanraden. (lacht) Maar anderzijds ben ik ook een vader met kleine kinderen en een heel pak verplichtingen. Dus ik kan het me niet permitteren om de hele tijd aangeschoten te zijn. Daarvoor is mijn leven te rationeel, te geregeld. En ja, misschien is deze film daar wel een reactie tegen.”

Want meer nog dan alcohol is dat het echte thema van *Drunk*: de veiligheid van de sleur afwerpen, de controle durven verliezen. “Er is vandaag zo weinig ruimte voor het oncontroleerbare”, zucht Vinterberg. “Alles wordt tot in de puntjes gepland, gemonitord en gemeten. Terwijl de belangrijkste dingen in het leven niet te controleren vallen. Verliefd worden, bijvoorbeeld! Daar heb je zelf niets over te zeggen. Of een idee krijgen, zoals in mijn job, dat kan je ook niet plannen. Het komt naar je toe, en je weet niet eens van waar. Nu, wanneer je alcohol drinkt, krijgt dat oncontroleerbare element weer wat meer ruimte. Als je een fles aan je lippen zet, stel je een contract op met jezelf en je omgeving, waarbij je aangeeft: ‘Ik ga nu naar een andere plek, en ik weet niet precies wat daar zal gebeuren.’ Je zet er je leven op het spel, je wordt benieuwder en creatiever. Daarover gaat deze film: niet gewoon over drinken, maar over bereid zijn om risico’s te nemen, en het leven te bevestigen.”

Die hunkering om de controle te verliezen koppelt Vinterberg in de film aan de midlifecrisis: “De vier hoofdpersonages zijn op een punt in hun leven aanbeland waar ze hun nieuwsgierigheid zijn verloren. Met hun experiment proberen ze hun levenslust terug te vinden.” Het is meteen ook de reden waarom Vinterberg vier leraars als protagonisten koos: “De jongeren die ze de hele dag tegenover zich krijgen in de klas, vormen een spiegel voor hen.” En de reden waarom hij de film opent met een quote van de Deense filosoof Søren Kierkegaard, over de pracht van de jeugd. Vinterbergs ogen beginnen te glimmen wanneer hij over zijn eigen jeugd spreekt: “Ik herinner me heel duidelijk het gevoel zestien jaar oud te zijn, en in de tuin van onze commune tussen de bloemen te liggen om 4 uur ’s nachts. Verliefd, een beetje dronken en gewichtloos. Dat is een moment waar ik soms hevig terug naar verlang, en ook precies waar de personages in *Drunk* naar hunkeren.”

Meer lezen: Pers en interviews op

<https://www.ccstrombeek.be/film/drunk>